

Ἐνατρέφω ταχέως, κάμνω νὰ ἀυξήθῃ τι ταχέως: Ἄσμ.
Μά 'τον ἀγάθι δροσερό κ' ἐγοργονάθρεφέ με.

γοργονασταίνω Κρήτ. (Κίσ.) — Κ. Παλαμ., Περάσμ.
καὶ χαιρετ., 168 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. ἀνασταίνω.

Ἐνασταίνω, ἀνατρέφω ταχέως ἔνθ' ἄν.: Γοργονάστησε
τὰ κοπέλιμα τση, τὰ σπούδαξε καὶ τὰ καλοπάδρεψε Κρήτ.
(Κίσ.) || Ποίημ.

Τοῦ Βιργιλίου τὰ κρίνα τὰ γοργονασταίνεις
Κ. Παλαμ., ἔνθ' ἄν.

γοργαῖνα ἦ, Πόντ. (Οἶν.)

Ἄγνωστου ἐτύμου.

Εἶδος μικροῦ πτηνοῦ.

γοργᾶτος ἐπίθ. Ρόδ. γοργᾶδος Κεφαλλ. Θηλ. γοργάδα
Ἰθάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ᾶτος, παρὰ τὴν ὀπ. καὶ -ᾶδος.

Ἄταχός, βιαστικός ἔνθ' ἄν.: Μᾶς ἦρθε γοργᾶδος
Κεφαλλ. || Ἄσμ.

Χίλια φλουρκιά τοῦ χάρισε καὶ ἄλλο γοργᾶτο,
π' ὄστε νὰ πῆ ἀφίνουμε 'γριά, » παίρνει σαράνδα μίλια
Ρόδ.

Ἀπὸ τετράκορφο βουνὸ γοργάδα κατεβαίνει,
γοργάδα καὶ νοικοκυρὰ καὶ πολυκυραμένη
(ἐκ μοιρολ.) Ἰθάκ. β) Ταχύς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασίας,
προκομμένος Κεφαλλ.: Παροιμ.

Πότ' ἦ νύφη μας γοργάδα; | — Τὸ Σαββάτο τοῦ Λαζάρου
(εἰρων. ἐπὶ ὀκνηροῦ)

γοργί τό, ἑνιαχ. γοργί Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός.

Ζύμη διὰ τῆς ὁποίας παρασκευάζεται τὸ λεγόμενον αὐτό-
ζυμον ἔνθ' ἄν.

γοργο- κοιν.

Θέμα τοῦ ἐπιθ. γοργός.

Συντίθεται ὡς ἀ' συνθετ. πρὸς δῆλωσιν πράξεως ταχείας
ἢ κατὰ πυκνὰ χρονικά διαστήματα γινομένης: (α) Οὐσιαστι-
κῶν, ὡς γοργανάσα, γοργοβάδισμα, γοργοθάλασσα, γοργο-
θανατιά, γοργοκίνημα, γοργοπέρασμα κ.τ.τ. (β) Ἐπιθέτων,
ὡς γοργοβλάσταρος, γοργόβλεπος, γοργόβραστος, γοργο-
γεμᾶτος, γοργογόνατος, γοργοκίνητος, γοργοπέραστος, γορ-
γοπόδαρος, γοργόφτερος κ.τ.τ. (γ) Ρημάτων, ὡς γοργονασ-
ταίνω, γοργοβαδίζω, γοργοβασιλεύω, γοργοβράζω, γορ-
γογεμίζω, γοργογερνῶ, γοργογκρεμίζω, γοργογυρίζω, γορ-
γοδιαβαίνω, γοργομεγαλώνω, γοργοπεθαίνω, γοργοπερνῶ,
γοργοποδίζω κ.τ.τ.

γοργοανασαίνω Ν. Ἔστ. 19 (1936), 42.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. ἀνασαίνω.

Ἐναπνέω, ἀνασαίνω ταχέως: Γοργοανασαίνοντας
μὲ τὸ πλατὺ σὰν πηγᾶδι στόμα τῆς, κρυβότανε 'ς τὴν κα-
λέβα ἦ Ντάνκα.

γοργοβάδισμα τό, Δ. Σάρρ., Σοφοκλ. Ἄντιγ., στ.
1064-1065.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός καὶ τοῦ οὐσ. βάδισμα.

Ἡ ταχεῖα βάδισις, πορεία, τὸ γοργὸν βάδισμα:

Μάθε λοιπὸν πὼς δὲ θὰ ἰδῆς πολλὰς φορὰς
τὸ κυκλικὸ τοῦ ἡλίου γοργοβάδισμα.

γοργοβασιλεύω Δ. Κρήτ. (Πλάκ. κ.ά.) γοργοβασι-
λεύω Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. βασιλεύω.

Ἐπὶ τοῦ ἡλίου, βασιλεύω, δύνω ταχέως, γρήγορα ἔνθ' ἄν.:
Ἐτοιμάζεστε νὰ ξεκινήσωμε, γιατί γοργοβασιλεύγει ὁ ἡλιος
Κρήτ. (Νεάπ.) || Ἄσμ.

Ἦλιε γοργοβασίλεψε κ' ἡ μάνα σου ποθαίνει
Κρήτ. (Πλάκ.)

γοργοβλάσταρος ἐπίθ. Ι. Ζερβ., Ἰλ. Ζ 139 — Λεξ.
Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός καὶ τοῦ οὐσ. βλαστάρι.

Ἄταχός ἀναπτύσσων βλαστὸς ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Τὰ φύλλα, ἄλλα ὁ ἄνεμος χαμοσκορπίζει

κι ἄλλα ἢ γοργοβλάσταρη δεντροκοπιὰ φντρώνει

Ι. Ζερβ., ἔνθ' ἄν.

γοργόβλεπος ἐπίθ. Ι. Ζερβ., Τραγ. καλ. καιρ. — Λεξ.
Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. βλέπω. Ἡ λ. καὶ
εἰς χειρόγρ. τοῦ Διγεν. Ἀκρίτ. τοῦ ἔτ. 1632 (Λαογρ. 9
(1926), 352,19).

Ἄβλέπων ταχέως, γρήγορα, ὁ ἔχων εὐστροφὸν τὸ
βλέμμα ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Καὶ ἡ θλίψη μας γοργόβλεπη μέσ' 'ς τ' ἄπειρο ματιὰ
Ι. Ζερβ., ἔνθ' ἄν. Ἡ σημ. καὶ εἰς χειρόγρ. τοῦ Διγεν. Ἀκρί-
τα τοῦ ἔτ. 1632, ἔνθ' ἄν.

γοργοβράζω ἑνιαχ. γοργοβράζου Θάσ. Μακεδ. (Θεσ-
σαλον.) Λέσβ. γοουνοβράζου Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. βράζω.

Ταχέως καὶ ἐπομένως κακῶς βράζω ἔνθ' ἄν.: Νὰ γουου-
νοβράσουμ' τοῦ κριγιάς Σαμοθρ.

γοργόβραστος ἐπίθ. ἑνιαχ. γοργόβραστους Θάσ.
Λέσβ. Μακεδ. γοουνοβραστους Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ἐπιθ. βραστός.

1) Ἄταχός ἐβρασμένος ἔνθ' ἄν.: Κριγιάς γοουνοβρα-
στου Σαμοθρ. 2) Ἄεσπευσμένος, ἐπομένως κακῶς ἐβρα-
σμένος ἔνθ' ἄν.

γοργογεμᾶτος ἐπίθ. Κρήτ. (Ἡράκλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ἐπιθ. γεμᾶτος.

Ἄσχεδόν, περίπου, ὁ μὴ πλήρως γεμᾶτος: Γοργογεμᾶτο
'ναι τὸ σταμνί.

γοργογεμίζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. γεμίζω.

Πληρῶ, γεμίζω ταχέως.

γοργογερνῶ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. γερνῶ.

Γηράσκω, γερνῶ ταχέως: Ἄσμ.

Ἐτσὰ δὰ τὸ λαλῶ κ' ἐγὼ κι ὄπου τὸ βγάλη ἢ βράση,
γιατὶ θωρῶ τὴ νιότη μου καὶ δὰ γοργογεράση

(δὰ = θὰ) Συνών. ἀγορογερνῶ.

γοργογιάννης ὁ, Ἀντίπαξ. Ἡπ. (Μαργαρ.) Θράκ. (Αἶν.)
Κεφαλλ. Κρήτ. (Ἀρχάν. κ.ά.) Μέγαρ. Παξ. Πελοπον. (Κάμ-
πος Λακων.) — Κ. Ζαβίρ., Βοταν., 461 Μ. Στεφανίδ., Λεξι-
κογρ. Ἀρχ. 6 (1923), 220 Χελδρ. - Μηλιαρ., Δημ. ὄνομ.
φυτ., 139 — Λεξ. Βλαστ. 461 καὶ 477 γοργογιάννης Ἀντί-

